

v tisto graščino hranit, pa gospá se je izpametovala, ni hotela pogledati, kaj je v škatljah. Ko se vrneta, jima jih dá in gresta svojo pot; gredé pogledata v škatlje, pa je bil pepel notri, kakor sta ga dejala sama.

V Motniku zapisal

Gašpar Križnik.



### Sreé — mrtváški list.

**S**redi sôbe, nizke sôbe  
Oder je mrtváški stal  
In na odru mož tihôten  
V smrti je pokójno spal.

Ní po njem jokála žena,  
Brata ní donel mu jok,  
Ní po njem jokála sêstra,  
Ní mu jok donel otrók . . . .

Mirno pa so zrlé luči  
Na njegov upál obráz,  
Oh! in z njega bôrbe hude,  
Žalost némo bral sem jáz!

Na obrázu té potéze  
Črtal mu je tóge srd,  
In bridkósti in bolésti  
Mogla ní zatréti smrt! . . . .

Časih list obróbljen črno  
Ból in smrt poróča nam,  
A o bóli in o smrti  
Ta obráz je právil sam!

Pa če mogel v srce zréti  
Pogled oster bi in čist.  
Tudi tam jedíno glédal  
V srci bi — mrtváški list!

Gledal bi, kakó usóda  
Svôje črke piše nánj,  
Gledal bi, kakó li mnógo  
Piše nánj minúlih sanj! . . . .

A. Funtek.



### R ô s a.

**R**ôsa rožo je rosila,  
Kaplje je na njej pustila;  
Krasni biseri blestéči  
Kaplje roži so rudéči.

Saj to róžica ni bila,  
Nego deva moja mila;  
Saj ni rôsa nánjo pala,  
Nego bridko je jokála.

V sólzah bila je milejša,  
V sólzah bila je krasnejša.  
Kaj se dèkle je solzilo? —  
Mene dolgo k njej ni bilo!

Svojmir.

